

[Ebba Strange]

vide om. Hvor meget har de oprindelige bestemmelser i det lovforslag, som vi alle sammen støttede, den gamle udlændingelov – jeg har citeret dem herfra, § 53 og § 56 – været anvendt? Hvordan er det med forberedelsen af sagerne i direktoratet? Det spurgte hr. Bernhard Baunsgaard om. Der må vel efterhånden snart have udviklet sig en praksis fra nævnets side, der kan virke ind på direktoratets behandlinger, sådan at direktoratet kan få erfaring for, hvad det er for sager, der bliver omgjort i nævnet, og hvad det er for sager, der ikke bliver omgjort i nævnet. Sådan nogle ting vil jeg spørge videre om i udvalget, og det synes jeg vi skulle have haft en hel masse oplysninger om, inden man nu for til at lave et forslag til ændring af loven.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne sige om den sidste diskussion, der har været mellem SF og socialdemokratiet, at jeg har bedt om, at vi får omdelt Gammeltoft-Hansens, jeg kalder det afhandling om hele situationen til retsudvalget. Jeg tror, det er godt og vel en uge siden, jeg bad om, at den måtte komme, fordi jeg syntes, det havde været rimeligt, at vi havde haft den til behandlingen i dag. Gammeltoft-Hansen peger ud over dette med indgrebet i retstilstanden på en række foranstaltninger; der vil gavne situationen. Han nævner, at i nogle tilfælde får man i det, man kalder »åbenbart grundløse« ansøgninger, en så dårligt behandlet sag, at det først er i selve flygtningesnævnet, den opklares, og det tager tre gange så lang tid, som når sagen er ordentligt forberedt.

Der er en række forslag fra hr. Gammeltoft-Hansen. Jeg beklager, at det ikke er lykkedes at få hans afhandling frem, så vi kunne have fået en bedre diskussion i dag, men den må så finde sted ved andenbehandlingen.

Jeg må sige, at jeg er lidt rystet over de oplysninger, man af og til kan få fra justitsministeriet. For alle, håber jeg da, i dette land er Nordsjælland et ganske bestemt, afgrænset område. Det er den halvø, der er begrænset mod øst af Øresund og mod vest af fjordene. Sådan lærer vi det i folkeskolen. Jeg nægter at tro, at undervisningen ikke stadig væk skulle være så god, at den forklarer det. Jeg har bedt om at få at vide, hvor man-

ge flygtninge der er i dette nordsjællandske område – begrebet bruges også i adskillige andre sammenhænge, f.eks. Nordsjællands Elektricitetsaktieselskab osv. – men så begynder man at fortælle mig, hvor mange der er i Kalundborg. Må jeg bede om at få de nøjagtige tal for det område, der er begrænset sådan, som jeg sagde her: halvøen, der stikker mod nord.

Måtte jeg sige om selve lovforslaget, at man har valgt den lette udvej, man har valgt at gøre indgreb i retstilstanden for disse mennesker. Når den konservative ordfører derefter går over til at sige, at retsgarantien for fremtiden er Dansk Flygtningehjælp, så vil jeg meget direkte spørge justitsministeren, om det er et led i regeringens privatisering, og om man ønsker at fortsætte denne linje, sådan at Krim f.eks. skal udtale sig om, hvorvidt det er rimeligt, at vi har en længere eller en kortere varetægtsfængslingstid. Det ville jo være en smuk fortsættelse af det, vi er inde på her i dag.

Hvad er det så, man griber ind over for? Ja, det er det, man kalder »åbenbart grundløse ansøgninger«. Disse består af to dele. En del, der er grundløs: når man f.eks. af statistikken kan få at vide, at der er en englænder og der er en vesttysker, der søger asyl i Danmark, så vil jeg uden diskussion gå med til, at dette må være »åbenbart grundløse«. Men den anden del af disse »åbenbart grundløse« er jo de virkelige flygtninge, de virkelige asylsøgere; det er også det, Gammeltoft-Hansen påpeger. Det er de mennesker, der i den grad har været forfulgt i deres hjemland, at de, når de stilles over for politiet i Danmark, ikke tør åbne sig. Ville det ikke være rimeligt for denne gruppe, om man gjorde det samme som i Sverige: når sagen skal behandles, udpeges der med det samme en sagfører for disse mennesker. Hr. Gammeltoft-Hansen siger, at det vil koste penge, men i sammenligning med den tid og dermed de udgifter, der spares, vil det være småpenge.

Jeg beundrer naturligvis Dansk Flygtningehjælp for, at den tør dette her, men jeg kan ikke sige andet, end at det set ud fra lovgivningsmagtens synspunkt er forkasteligt, at det er en privat organisation, der skal garantere retssikkerheden for noget menneske. Jeg forstår ikke, at man tør det, for Dansk Flygtningehjælp må dog forstå, at det, det vil bli-